

τὰς χώρας ἐκεῖνας, κατορθώσας νὰ ἐπισκεφθῇ, (πράγμα ἀσυγχώρητον εἰς χριστιανὸν) καὶ τὰ ἱερὰ προσκυνήματα τῶν εἰς Μωάμεθ πιστευόντων. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο πολλὰ ἔχει τὰ περίεργα, καὶ ἀξιοσημείωτον φαίνεται διὰ τὴν ἱστορικὴν αὐτοῦ ἀκρίβειαν. Ὅσα φέρ' εἰπεῖν λέγει περὶ Μέλκας συμφωνοῦσι πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ βαρόνου Μάλσαν δημοσιευθέντα, ὅς τις καὶ αὐτὸς ἀραβικὸν ἔνδυμα λαθὼν, καὶ λαθὼν τοὺς Μουσουλμάνους ἐπισκέφθη πρὸ ὀλίγων ἐτῶν τὴν ἱερὰν αὐτῶν πόλιν (1).

Τοῦ πονήματος αὐτοῦ τὴν ἰταλικὴν μετάφρασιν ἐπεξήλθομεν, τῇ εὐμενεῖ εἰσηγήσει τοῦ ἱατροῦ Κ. Γ. Πρινάρη· ἀνέγνωμεν δὲ ἐν τῷ Β' τόμῳ καὶ περίτινος Κωνσταντίνου Ὑψηλάντου, ἐπισκεφθέντος τὸν ἡμέτερον περιηγητὴν ἐν Μεθώνῃ, ὅπου εἶχεν ἑλλιμενίσαι πρὸς καιρὸν. Ἰδοὺ κατὰ λέξιν μετάφρασις τῆς διηγήσεως·

«Τὴν τελευταίαν ἡμέραν εἰσῆλθον εἰς τὸν λιμένα μέγα πλοῖον ῥωσικὸν ἔνοπλον, καὶ ἕτερον ἐκ Νεαπόλεως καὶ Κερκύρας, ἃ τινὰ μετεκρέμιζον ἀξιωματικούς καὶ στρατιώτας ῥώσους εἰς τὰ παράλια τοῦ Εὐξείνου.

«Ἦλθον δὲ εἰς ἐπίσκεψίν μου στρατηγὸς τις καὶ τινες ἀξιωματικοί. Ὁ στρατηγὸς ἐφάνη μοι ἀγαθὸς ἄνθρωπος... πάντες δὲ οἱ ἀξιωματικοὶ εἶχον ἥθος καὶ τρόπους ἀγγλικούς. Συνώδευσεν δὲ αὐτοὺς Ἕλληνας, Κωνσταντῖνος Ὑψηλάντης τὸ ὄνομα, ἀνεψιὸς τοῦ ὁμωνύμου περιφήμου πρίγκηπος. Ὁ νέος αὐτὸς, ὅστις εἶχεν ὑπηρετήσῃ ὡς ἀξιωματικὸς εἰς τὸν στρατὸν τῆς Ἰσπανίας, μοι ἐφάνη κινητὸν πολὺγλωττον λεξικὸν, διότι ὠμίλει δέκα ἢ δώδεκα γλώσσας καὶ ἐστιχοῦργε εἰς αὐτάς. Ἐγὼ τοῦλάχιστον ἤκουσα αὐτὸν λαλοῦντα τὴν ἀγγλικήν, τὴν γαλλικὴν, τὴν ἰσπανικὴν καὶ τὴν ἰταλικὴν ἀρκούντως καλὰ· κατὰ δυστυχίαν ὅμως εἰ καὶ εἶχε τοσαύτας γνώσεις καὶ τόσα προτερήματα, αἱ ἰδέαι αὐτοῦ ἦσαν πολλάκις συγκεχυμέναι.

«Ὅτε δὲ ἀνεχώρησαν ἀπέστειλον αὐτοῖς μικρὸν δώρον ἐκ γάλακτος καὶ ἄλλων ἀναψυκτικῶν, ὅπερ ἐδέχθησαν κανονοβολήσαντες καὶ ἐκ τῶν δύο πλοίων. Ὁ δὲ Ὑψηλάντης ἐπέστειλέ μοι καὶ τοὺς στίχους τούτους·

«Volerà di lido in lido

» La tua gloria vincitrice,

» E d'oblio trionfatrice

» La tua fama viverà.

» E non solo in questi boschi

» sarà noto il tuo coraggio,

» Ma ogni popolo più saggio,

» Al tuo nome, al tuo valore

» Simulacri innalzerà.»

« In segno di verace stima

e profondo rispetto

» L'infimo sì, però servo sincero

Constantino Ipsilanti » (1).

«Ἐάν, ὡς φαίνεται οἱ αὐτοσχέδιοι αὐτοὶ στίχοι ἐποιήθησαν ὑπὸ τοῦ ἑλληνος Ὑψηλάντου, θεωρητέος τότε ὡς ὁ πλέον πεπαιδευμένος τῶν καθ' ἡμᾶς ὁμοειδῶν αὐτοῦ.»

Καὶ ταῦτα μὲν ὁ ἰσπανὸς Ἀλήδης· ἀλλὰ, καθόσον ἡμεῖς γινώσκομεν, ἕτερος Κωνσταντῖνος Ὑψηλάντης, πλὴν τοῦ πατρὸς τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως δὲν ὑπῆρξε κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐνεστώσης ἑκατονταετηρίδος· αὐτὸς ὅμως δὲν ἦτο ὁ συνοδεύσας τοὺς Ῥώσους τοὺς ἐπισκεφθέντας τὸν ἰσπανὸν περιηγητὴν, ἀλλ' οὔτε ὑπῆρξεν ἀξιωματικὸς τοῦ ἰσπανικοῦ στρατοῦ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΚ ΚΙΝΑΣ.

Πεκίνον, τῇ 3 Μαΐου 1868.

Φίλτατε φίλε!

Ἐπανελθὼν ἐκ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ μεγάλου τείχους, εὗρον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐπιστολήν, δι' ἧς παράγγελλομαι νὰ μεταβῶ εἰς Ἰαπωνίαν. Ἐάν ἐνταῦθα ἐσώθῃ ἄχρι τῆς ὥρας, θὰ ἀπορύγω ἄρά γε εἰς Γέδδον τὰς μισοφρόνους πληγὰς τῶν ξιφῶν τοῦ Ταϊκούν καὶ τοῦ Μικάδου;

Ἀναχωρῶν ἐκ τῆς Κίνας βεβαίως οὔτε δάκρυ θὰ γύσω δι' αὐτήν. Ὅποια χώρα! καὶ πόσον ψευδεῖς ἰδέας ἔχομεν περὶ αὐτῆς εἰς τὴν Εὐρώπην! Ἡ θρησκεία εἶναι μεστὴ γελοιοδεστάτων δεισιδαιμονιῶν, ἡ περιώνυμος αὐτῆς φιλοσοφία παιδαριώδης, τὰ ἔθνη χαμερπῆ, ἀγενῆ, δουλικὰ, τὰ χρήματα ὁ μόνος Θεὸς, καὶ ὁ φόβος τῶν ἀρχῶν σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ἡ ἐλπίς τοῦ κέρδους τὰ μόνα ἐλκτῆρια πάσης ἐνεργείας καὶ πράξεως. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω μένει ἡ πολὺκροτος τοῦ Κομφουκίου ἠθικὴ, ἥτις ἂν ὑπάρχῃ, βεβαίως φυλάττεται ἐπιμελῶς ἐσφοραγισμένη εἰς τὰ κιβώτια τῶν μανδρινῶν. Πεντήκοντα ἢ ἑξήκοντα μίλια μακρὰν τοῦ Πεκίνου, οὐδεὶς ὑποτάσσεται εἰς τὴν κυβέρνησιν τοῦ οὐρανίου αὐτοκράτορος. Τὰ στίφη τῶν ἐπαναστατῶν ἐρίζουσι περὶ τῆς κατοχῆς τῶν ὠ-

(1) Πανδ. τόμ. ΙΖ', σελ. 98, 132, 148.

(1) Τόμ. Β'. Κεφ. ΙΓ'. Οἱ στίχοι ἦσαν ἤδη ἰταλιστὶ ἢ γαλλιστὶ γεγραμμένοι· ὁ μεταφραστὴς οὐδὲν λέγει.

ραιοτέρων ἐπαρχιῶν τοῦ κράτους, καὶ ὑβρίζουσι τὸν αὐτοκράτορα ὑπὸ τὰ τείχη αὐτὰ τῆς μητροπόλεως. Τριάκοντα ἢ τεσσαράκοντα χιλιάδες ἀποστατῶν περιτρέχουσιν ἀκωλύτως τὴν ἐπικράτειαν, καὶ ἐνῶ ἀπὸ ἐξ μηνῶν ὀγδοήκοντα χιλιάδες στρατοῦ ἐστάλησαν κατ' αὐτῶν, μέχρι τῆς ὥρας ταύτης οὔτε κἀν ἐν πιστόλιον ἐπυροκρότησε. Καθ' ἐκάστην περίοδον δεκαπέντε ἡμερῶν οἱ ἀποστάται ἀπειλοῦσι τὴν Τιεν-τσίν, πανικὸς φόβος κυριεύει ὅλον τὸν κόσμον, τὰ ἐργαστήρια κλείονται, οἱ χωρικοὶ φεύγουσι δρομαῖοι, ἡ δὲ κυβέρνησις παρατηρεῖ πάντα ταῦτα ἀπαθῶς· καὶ ὅταν ἐρωτήσωσιν αὐτὴν οἱ ξένοι πρέσβεις περὶ τῶν γινομένων, «Μὴ ἀνησυχεῖτε, ἀποκρίνεται, διότι ἀνέκθεον τοιαύτη ἡ κατάστασις τῆς Κίνας.» Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἡ βασιλεύουσα δυναστεία ἐσάπη, καὶ ἂν τὸ ἐπὶ τοῦ θρόνου καθήμενον παιδίον δὲν κατορθώσῃ νὰ γίνῃ ἀνὴρ, τὸ ὅποιον δὲν πιστεύω, οἱ Τάταροι θὰ διωχθῶσιν ἀπὸ τοῦ Πεκίνου.

Ὅρθως λέγεις ὅτι τὸ περιεργότερον μέρος τῆς Κίνας εἶναι τὰ μοναστήρια τῶν λαμὰδων. Καὶ ἐγὼ νομίζων ὅτι ὁ μογγολικὸς λαὸς εἶναι ἄξιός μελέτης, θέλω σπουδάσαι τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ εὐκολον οὔσαν, ὅπως ἐρευνήσω κάλλιον τὰ τοῦ μεγάλου μοναστηρίου τοῦ κειμένου πρὸς τὸ βορειανατολικὸν τῆς ἐπαρχίας Χαλγάν, ἐν ᾧ διαιτῶνται χιλιάδες λαμὰδων δώδεκα. Ἐπεσκέφθην ἐσχάτως τὴν Γεχὸλ, ἀρχαίαν καθέδραν τοῦ Κάγκ-Χι (1), ὅπου ὑπάρχουσι τρία μοναστήρια περιέχοντα ὀκτὼ χιλιάδας λαμὰδων. Δυστυχῶς ὅμως εἰς τὰς αὐτοκρατορικὰς αὐτὰς μονὰς δὲν ἐπιτρέπεται ἡ εἰσοδος.

Μεταβαίνων εἰς Γεχὸλ ἐθαύμασα καὶ τὸ μακρὸν τεῖχος, ἥτοι τὴν πλέον γιγάντειον μωρίαν ἣτις ἐφάνη ἀπ' αἰῶνος, τὸ πλέον ἀπίστευτον παιδαριῶδες ἄθυρμα, πρὸς τὸ ὅποιον παραβαλλόμεναι αἱ πυραμίδες τῆς Αἰγύπτου εἶναι λεπτὸς κόκκος ἄμμου. Φαντάσθητι τεῖχος, ἐφ' οὗ κεῖνται σεσωρευμένοι πύργοι ἐπὶ πύργων καὶ ἐπάλξεις ἐπὶ ἐπάλξεων, πλατὺ δὲ ὥστε νὰ περιέρχεται ἐπ' αὐτοῦ ἄμαξα, καὶ φαντάσθητι αὐτὸ διερχόμενον κόλπους, κοιλάδας, πεδιάδας, βουνὰ, καὶ μεταρσιούμενον εἰς ὑψηλοτάτας, ἀποτομωτάτας καὶ ἀπροσίτους κορυφὰς ὄρεων. Οὔτε ὑψικόρυφοι βράχοι, οὔτε ἔλη καὶ τέλματα, οὔτε οὐδὲν ἄλλο ἐμπόδιον ἐτρόμαξε τὸν ἀρχιτέκτονα, ὅς τις ἔφερεν αὐτὸ πολλάκις εἰς μέρη, ὅθεν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἰσδῶλωσιν ἡ αἰγαῖοι καὶ ποντικοί.

Τῆς Γεχὸλ ἡ τοποθεσία εἶναι ὡραιότατη· ἔχει δένδρα μεγάλα καὶ νερὰ ἁφθονά· αἱ οἰκίαι ὅμως εἰ-

ναι ἐλεειναί, καὶ τὰ μοναστήρια ἐγκωδέστατα κτίρια, κατακλύπτοντα τὰ πλάγια ὄρους, ἔχοντα ἀνάμικτα δώματα, ὀροφάς, στέγας, καὶ ἐξερευγόμενα διὰ μικροσκοπικῶν θυρίδων μυριάδας μαυροκιντρίνων λαμὰδων, περιφερομένων ὡς σμήνη μελισσῶν περὶ κυψέλην. Μ' ἐβεβαίωσαν δὲ ὅτι εἰς τινὰ τῶν ἐν αὐτοῖς ναῶν ὑφύεται εἰδωλὸν τοῦ Βοῦδα ἐξήκοντα ἐξ ποδῶν ὕψος ἔχον· καὶ ἐπειδὴ διαπερᾷ πολλὰ πατώματα, οἱ κάτοικοι ἐκάστου πατώματος προσκυνοῦσι τὸ μέρος τοῦ εἰδώλου, τὸ ὅποιον διέρχεται δι' αὐτοῦ· ὅθεν οἱ μὲν ἀσπάζονται μετ' εὐλαβείας τὰς κνήμας, οἱ δὲ τὴν ἔδραν, ἄλλοι τὸν ὀμφαλὸν καὶ ἄλλοι τὴν μύτιν.

Ἄλλ' ἂν ἡ μογγολικὴ γλῶσσα εἶναι, ὡς εἶπον, εὐκολος, ἡ κινεζικὴ ὅμως δυσκολωτάτη· πῶς δὲ νὰ σπουδάσω τὰ τῆς Κίνας ἀγνοῶν αὐτήν; Εὐρίσκομαι ἐνταῦθα ἀπὸ δέκα μηνῶν, καὶ ὅμως μόλις διακοσίας λέξεις ἔμαθον· οὔτε πρὸς τὸν ὑπηρέτην μου δύναμαι νὰ ὁμιλήσω. Καθ' ἐκάστην δὲ πείθομαι ὅτι διὰ διερμηνέως ἢ οὐδὲν ἢ μικρὸν μανθάνω. Μόλις κατάρθωσα ἐνῶ σὲ γράφω νὰ πληροφορηθῶ ὅποια εἶναι ἡ ἐπανάστασις περὶ ἧς προανέφερα. Ἄκουσε καὶ γέλασε ἡ κλαῦσε, ὅπως θέλεις. Ἡ κυβέρνησις ἀνεκάλυψε τέλος πάντων ὅτι ἐπαναστάται δὲν ὑπάρχουσιν, ἀλλ' ὅτι ὁ στρατάρχης τὸν ὅποιον ἔστειλε κατὰ τῶν ὑποτιθεμένων τοιούτων, μεταποιεῖ τὴν ἐμπροσθοφυλακὴν τοῦ στρατοῦ εἰς ἐπαναστάτας, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἐνταῦθα μὲν ληστεύων τοὺς πολίτας, ἐκεῖ δὲ ἀποθέτων εἰς τὸ βαλάντιόν του τὰ ἔξοδα καὶ τοὺς πλουσίους μισθοὺς οἵτινες δίδονται αὐτῷ χάριν καταδιώξεως τῶν ἐπαναστατῶν, ἀποκτᾷ πλοῦτη. Ἐρραντάσθη ποτέ τις παρόμιόν τι κατὰ τὴν Εὐρώπην; Γενομένης τῆς ἀνακαλύψεως αὐτῆς ὁ αὐτοκρατορικὸς διοικητὴς ἠρώτησε διὰ μιᾶς ἐν Πεκίνῳ ἐκδιδομένης ἐφημερίδος τὸν στρατάρχην, πῶς ἐνῶ εὐρίσκετο προτοῦ μεταξὺ Πεκίνου καὶ τῶν ἐπαναστατῶν, σήμερον ἐξ ἐναντίας οἱ ἐπαναστάται εὐρίσκονται μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Πεκίνου;

Ἡξέυρεις τί ἀπεκρίθη ὁ γενναιότατος στρατάρχης; ὅτι εὐρισκόμενος ἐκτὸς τοῦ Πεκίνου ἀδιαφορεῖ ὅποιαν γνώμην ἔχουσι περὶ αὐτοῦ οἱ ἐντὸς τῆς πόλεως. Ἐν τοσοῦτῳ τὰ ἑκατομμύρια τῶν κατοίκων τῆς πόλεως τρέμουσι, καὶ τρεῖς καννονιοφόροι, ὧν δύο γαλλικαί, παροῦσαι δὲν κατορθύνουσι νὰ τοὺς καθησυχάσωσι.

Μὴ ἔχετε εἰς τὴν Εὐρώπην τὴν ἰδέαν ὅτι οἱ Κινέζοι εἶναι πεπαιδευμένοι, ποιηταί, φιλόσοφοι· ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι μόλις ἔχουσι τὸν καιρὸν νὰ πορίζωνται τὸν ἐπιούσιον, εἶναι δυνατόν νὰ καταγίνωνται καὶ εἰς ἐπιστήμας; Τὸ κατ' ἐμὲ, μόνοι οἱ Μογγόλοι εἶναι ἄξιοι συμπαθείας. Ὅταν βλέπῃς τὰ δύο τρίτα αὐτῶν καταναλίσκοντα ἀσκητικῶς καὶ ἐν ἄκρῃ πει-

(1) Ἐπίσημος αὐτοκράτωρ τῆς Κίνας ἀναβὰς εἰς τὸν θρόνον τὸ 1661 καὶ ἀποθανὼν τὸ 1692 ἔτος. Προστάτης τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν τεχνῶν ἐπεδίδετο καὶ αὐτὸς εἰς τὴν καλλιέργειαν αὐτῶν, γενόμενος καὶ συγγραφεὺς· ἐπέτρεψε δὲ καὶ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας τὴν διέδοσιν εἰς τὸ κράτος αὐτοῦ.

θαρχίᾳ τὰ δύο τρίτα τοῦ βίου ἐντὸς μοναστηρίου, δὲν εἶναι ἴσως ἄτοπον νὰ ὑποθέσῃς ὅτι τοιοῦτοι ἄνθρωποι δὲν στεροῦνται διανοητικῶν ἀρετῶν.

Τὰ ὀλίγα ταῦτα ἀρκοῦσι νὰ σὲ φωτίσωσιν ὡς πρὸς τὴν κατάστασιν τῶν νόμων, τῶν ἠθῶν, τῆς φιλολογίας, καὶ τὴν διαβόητον συγκέντρωσιν τῶν ἐξουσιῶν εἰς τὰς χεῖρας τῶν σοφωτέρων. Τὸ κατ'ἐμὲ, δὲν παρκαπονοῦμαι πλέον ὅτι παρεστάθην μάρτυς τοιοῦτου ἐλκεσίου θεάματος, διότι ἐπείσθην ὅτι πᾶσι σχεδὸν αἱ ἰδέαι τὰς ὁποίας ἔχομεν οἱ Εὐρωπαῖοι περὶ Κίνας εἶναι ἐσφαλμέναι· ἔλαβον δὲ καὶ ἀφορμὴν νὰ ἐννοήσω πολλὰ, ἅτινα ἔκειντο ἐντὸς τῆς κεφαλῆς μου ὡς ἄλλα αἰνίγματα.

Ἰγίαινε. Ἐπειδὴ δὲν εἶναι ἐλπίς νὰ σὲ ἴδω εἰς Πεκίνον ἢ εἰς Γέδδον, ἃς ἐλπίζωμεν ὅτι θέλω σὲ ἀσπασθῆ καὶ πάλιν εἰς τὰς κλεινὰς Ἀθήνας. Ἀλλάζετε πάντοτε συχνὰ πυκνὰ ὑπουργεῖα; Ἐδῶ οἱ κυβερνῶντες μανδαρίνοι εἶναι σχεδὸν ἀδιάσειστοι· πολλοὶ γεννῶνται καὶ ἀποθνήσκουσιν ὑπουργοί. Ὁ Τ... φρονεῖ ὅτι ἂν ἐπιθυμήτε νὰ εὐδαιμονήσατε εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀνάγκη νὰ μιμηθῆτε τὸ παράδειγμα τῆς Κίνας, διακονίζοντες καὶ ὑμεῖς τῶν ἐλκεχιτῶνων τὰ ὑπουργεῖα.

T... P...

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ. ΕΝ ΡΩΜΗ.

Τῇ συνεργείᾳ τοῦ ἐν Ῥώμῃ γενικοῦ προξένου τῆς Ἑλλάδος Κ. Γωτιέ, Γάλλου μὲν τὸ γένος φιλελλητικωτάτου δὲ τὰ αἰσθήματα, ιδρύθη πρὸ τριῶν περίπου ἐτῶν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἐκείνῃ μεγαλοπόλει τῆς Ἰταλίας ἐταιρία, σκοπὸν ἔχουσα τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν προαγωγὴν τῆς ἑλληνικῆς καλλιτεχνίας, δι' εὐκολιῶν παρεχομένων τοῖς ἐκεῖ σπουδάζουσι νέοις ὁμογενέσι τὰς καλὰς τέχνας.

Παραθέτοντες ἐνταῦθα μετάφρασιν τοῦ κανονισμοῦ αὐτῆς, προτρέπομεν τοὺς ἡμετέρους νὰ συντρέξωσιν εἰς τὴν διατήρησιν καὶ ἐνίσχυσιν αὐτῆς, εἴτε καταγραφόμενοι ὡς τακτικὰ μέλη, εἴτε ἐκτάκτως, ὡς ὁ φιλέλλην Κ. Γωτιέ, ὅστις συνεισέφερε 500 σχεδὸν δραχμὰς, ἐρχόμενοι εἰς βοήθειαν αὐτῆς. Καὶ αὕτη ἡ Γαλλία ἔχει ἐν Ῥώμῃ, ὡς γνωστόν, ὅμοια ἰδρύματα, ὅπου τελειοποιοῦνται νέοι Γάλλοι.

Ἴδὸν ὁ κανονισμός·

ΚΑΘΙΔΡΥΞΙΣ ΤΗΣ ΕΝ ΡΩΜΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΤΑΙΡΙΑΣ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Καταστατικὸν τῆς Ἑταιρίας καὶ ὀνομασία αὐτῆς.

Ἄρθ. 1. Τῇ ἐπιδοκιμασίᾳ τοῦ ἐν Ῥώμῃ παρόντος Ἑλληνοῦ προξένου, οἱ ἐν τῇδε τῇ πόλει περσιδημοῦντες Ἕλληνες καλλιτέχναι καθιδρύουσιν ἀνώνυμον ἐταιρίαν, ἥτις θέλει διαρκέσει ἐπ' ἀόριστον, καὶ ἧς δεχθήσονται συμμέτοχοι πάντες οἱ συνεγγραφθῆσόμενοι ὁμογενεῖς καλλιτέχναι. Ἐλεύθερον ἕκαστον τῶν μελῶν νὰ ἐγκαρτερήσῃ, ἢ ν' ἀποσπασθῇ τῆς ἐταιρίας ἀπὸ Ῥώμης ἀπερχόμενον· ὀφείλει ὁμῶς νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν διάθεσίν του πρὸς τὸν προεδρεύοντα πρόξενον· ἄλλως εἰ καὶ ἀπελθὼν ὑποτίθεται ἐγκαρτεροῦν τῇ ἐταιρίᾳ.

Ἄρθ. 2. Ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐταιρία ὀνομασθήσεται· «Ἑταιρία τῶν ἐν Ῥώμῃ Ἑλλήνων Καλλιτεχνῶν.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Σκοπὸς τῆς ἐταιρίας.

Ἄρθ. 3. Προτίθεται ἡ ἐταιρία τὴν προαγωγὴν τῶν ὠραίων τεχνῶν (ιδίως τῆς ζωγραφικῆς καὶ τῆς γλυπτικῆς) παρὰ τοῖς ἑλληνόπαισιν, οἵτινες περὶ τὴν ἐκμάθησιν καὶ τὴν ἀσκήσιν αὐτῶν ἐν Ῥώμῃ καταγίνονται, διευκολύνουσα αὐτοῖς τὰ πρὸς τὴν τῶν ἔργων ἐκτέλεσιν, προμηθεύουσα δὲ καὶ τὰ χρειώδη πρὸς τε τοὺς νοσοῦντας τῶν φοιτητῶν, ἢ τοὺς κατὰ συγκυρίαν παρεπιδημοῦντας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἑταιρικὸν κεφάλαιον.

Ἄρθ. 4. Τὸ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀναγκάειον χρηματικὸν κεφάλαιον καταρτισθήσεται ἐκ τῶν ἐξῆς πόρων. 1) Ἐξ αὐθορμητῶν προσφορῶν φιλελλήνων, ἢ θιασωτῶν τῶν ὠραίων τεχνῶν. 2) Ἐκ τῆς συνδρομῆς τῶν τακτικῶν μελῶν, ἥτις οὐδέποτε ἔσται κατωτέρη τῶν δύο ἰταλικῶν λιρῶν, ἀποτίεται ἅμα τῇ ἐγγραφῇ, καὶ ἅπαξ τοῦ ἔτους, τὴν 1 Ἀπριλίου, μὴ ἀποκλειομένων καὶ ἀδρότέρων ἐνιαυσίων συνδρομῶν, ἀνελόγων πρὸς τὴν γενναιότητα, τὸν ζῆλον,